

בס"ד ו' אייר ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19:08
צאת השבת - 20:00
רבנו תם - 20:52
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 961
@ במוצאי שבת מתחילין **"ברכת הלבנה"**.
@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לע"י יקירכם. טל' המערכת: **054-7743834**



אברהם יגל

לע"י **בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל**
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפטידון: "והכהנים הלויים" (יחזקאל מדי)
השבת כא' לעומר
פרקי אבות - פרק ב'

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנסה- סגולה להשתתף בסעודה רביעית "אוהל-מועד" מלנייני הפרשיה:

פרשיה אמור

אמור אל הכהנים
צריכים אנו לדעת, שאמנם קדושת הכהנים נובעת מכך שהם מזרע אהרן, אבל לא די להסתפק בזכות אבות ולומר: "בא שלי רב..." או "סבא שלי היה כך וכך..." אלא, צריך כל אדם בנפרד להיטהר, ועל זה הפסוק אומר: "אמור אל הכהנים בני אהרן" - למד את בני אהרן שלא יסתפקו שהם "בניו של הכהן הגדול", אלא "ואמרת אליהם" - **שהדיבור מופנה ישר אליהם כי כל אחד חייב להתעלות ולהיטהר בזכות עצמו.**

- ← דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ← פסולי חיתון של הכהנים.
- ← פסולי מומים המקריבים.
- ← טהרת מקריבי הקורבנות.
- ← אוכלי הקורבנות.
- ← המועדים וחגי ישראל.
- ← דיני המנורה ולחם הפנים.
- ← מעשה המגדף ועונשו.

אמור אל הכהנים (כב, לא)
כתב ה"ישמח ישראל": טעם שהכתוב כפל הדברים "ושמרתם ועשיתם", לרמוז לדברי רבותינו (אבות ד, ב): "שכר מצוה - מצוה", דהיינו מי שעושה מצוה, הקדוש ברוך הוא מזמין לו שיעשה מצוה אחרת, כדי לקבל עוד שכר בעולם הבא. וזהו שאומר הכתוב: "ושמרתם מצוותי" אם אתם משמרים לעשות את מצוותי, אזי "ועשיתם אותם" - תזכו לעשות עוד מצוות אחרות, ואני ה' נאמן ליתן שכר. (ותורת הפרשה)
קדושים יהיו לאלוקיהם... והיו קודש"
אמר פעם רבי שמעון קלוגר: "יש שרוצים להתקדש לפני משורת הדין ואוסרים על עצמם דברים המותרים, אולם לא כל הרוצה להתחסד מותר לו. קודם עליו לקיים מה שהתורה ציוותה לקיים ורק אחרי זה מותר לו להוסיף סייגים על מה שמוותר. וזהו שכתוב: **קודם כל קדושים יהיו לאלוקיהם**" שיהיו קדושים במה שנוגע לאלוקיהם שייקיימו מצוות הבורא, ואחרי זה "והיו קדוש" יכולים הם להתקדש מעצמם ביתר חומרות וסייגים...

אמור אל הכהנים (כא א)
אומר ה"צרור המור" שהכתוב "אמור אל הכהנים" ו"אמרת אליהם" בא לרמוז שעליו להזהירם ולקדשם, משום שהקדושה מתאימה וראויה להם מצד שני דברים: א. מצד היותם "בני אהרן" שהיה איש קדוש לאלוקיו ומן הראוי הוא שיהיו דומים לאבותם. ב. מצד קדושת עצמם. וזהו "ואמרת אליהם" בבחינת עצמם קדשתי אותם מעדת ישראל. וזה גם מה שנאמר "ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ" מצד שני דברים: א. מצד היותם בני האבות שהם "נצר מטעיי". ב. מצד עצמם עצם היותם "מעשה ידי להתפאר".

והוא גימטריה 18, רמז למה שנאמר במסכת אבות "בן שמונה עשרה לחופה". (בעל הטורים).

אמור אל הכהנים (כג כב)
"רבינו בחיי" מביא את דברי רבי אבדימי בר רבי יוסי במדרש, ששואל: מדוע נכתבה מצוות פאה באמצע פסוקי הרגלים? ומתוך: שמי שנתן לקט, שכחה ופאה לעני כראוי, מעלה עליו הכתוב כאלו בנה את בית המקדש והקריב בתוכו. שנאמר: "אני ה' א-להיכם", נאמן לשלם שכר.

פנית הניבים והפתגמים
לאֱלֹהִים פְּתוּנִים = רַק אֱלֹהִים יָכוֹל לְהַסְבִּיר בְּהִגְיוֹן אֶת הַדָּבָר הַנִּעְלָם, כִּי מְכַרְזֵי אֲדָם נְבוּךְ וְאוֹבְדֵי עֲצוֹת.
דוגמה: אֲדָם נְבוּךְ וְאוֹבְדֵי עֲצוֹת מְכַרְזֵי שְׂרָק אֱלֹהִים יָכוֹל לְהַסְבִּיר בְּהִגְיוֹן אֶת הַדָּבָר הַנִּעְלָם.
מקור: הלא לֵאֱלֹהִים פְּתוּנִים [בְּרִאשִׁית מַח]. (ניבונכו)

אמור אל הכהנים (כד לב)
"וכא תחללו את שם קודשי..." (כב לב)
השומע ברכה מהמברך ואינו עונה אחריו אמן בכוונה, עליו נאמר (שמואל א' ב' ל): "ובזוי יקלוי". מהו עונשו? כפי שהוא נמנע מלפתוח את שערי הברכות למעלה בכוח היאמן, כך לא יפתחו שערי ברכתיו (זהר וילך)

הסידור ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

זהירות אנו בני מלכים!

"אמור אל הכהנים בני אהרן"

מובא במדרש תנחומא:

"אמרות ה' אמרות טהורות", למה הקב"ה מזהיר את ישראל בשביל קדושתן וטהרתן.

כיון שבני ישראל הם כה קדושים וטהורים, לפיכך עליהם להיות מופרשים מכל טומאה ותועבה יותר מכל אומה אחרת.

דברי "שערי חיים" מביא משל למה הדבר דומה:

לבן מלך שאוכל מאכל גס מיד הוא לוקה בחולי, אבל איש כפר פשוט אינו נוח לחלות כה מהר.

כן הוא הנמשל: מפאת קדושתם ועדינותם, רגישים בני ישראל מאוד לגבי טומאה קלה שמזיקה להם, ועל כן יש להזהירם מאוד על כך.

כל יהודי הוא "מלך". כמו מרדכי היהודי בשעתו, כך כל אחד מאיתנו מקבל מהקב"ה את כתר המלך, כדי לצאת איתו לעולם, "ברחוב העיר", מתוך הכרה שאנו בני מלכים - ולא להתפעל מנסיונות העולם, אלא לגלות בו את מלכותו של הקב"ה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

יש לעודד את הילד לפתיחות עם המורה. קיימת נטייה בקרב הורים לנסות לרפד את חיי ילדם ככל האפשר. בכל בעיה שמתעוררת מגוננים הם עליו, מתערבים מיידית ו"פותרים" את הבעיות עבורו. אלה אינם ממיחים לו להתמודד בעצמו עם החיים. בעת מריבה עם חברים הם יתערבו ויענישו אותם בלי שאיש הסמיכם לכך, או שלחילופין - יערבו את הוריהם של אותם חברים. גישה זו - בטעות יסודה, באשר היא מחבלת בסיכווי של הילד להצליח בחיים. מורים מתקשים להסתדר עם הורים שכאלו, הנוטים להתקשר לעת ערב ולתבוע במפגיע להחליף מקומות או לשנות סדרים. הם שולחים פתק תוקפני, או שבני הזוג מופיעים בהרכב מלא, ופיהם מלא הוראות למכביר בכל תחום. הורים מסורים! למה לא תניחו לדברים להתנהל בטבעיות?! ילדכם נתקל בבעיה? עודדו אותו שילך בעצמו להתלונן בפני המורה! ילדנו ידע נאמנה, שאין אנו המתווכים בינו לבין המורה, וכי הקשר שלו עמו חייב להיות ישיר.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

פרכה והלכה

לרנין וקרן מוסאי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה

רפואה שלימה

לשרה מיארה

בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה חנניה

פרכה והלכה

לניסים וטובה לכלרי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

ל"פיה ככפון הייין

שומה לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה, לרפואת והצלחת כל לדידה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה וזיווג לישראל סאלי בן יפה

פרכות ואיחולים

לחננאל ומוריה עשור להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ונחת לגבריה וזהבה יצחק מור ולדוד וזהבה יבנה

פרכה והלכה

לכיו ואסתר דיידר

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים

לדוד ואידל יעקובי

להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה ונחת למרדכי ורונית דאודי לאיליהו ושושנה יעקובי

פרכה והלכה

לכ"ל יעקובי מוסאי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

לכ"ל יעקובי

בת סינן הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף שתחזור לאיתנה הראשון במהרה

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

למיכאל וזהה יוספי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

ל"פיה יוסף אהרני

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הייין משה נאמן בן מרים הייין אברהם נאמן בן מרים הייין ישראל פרגי רפאל בן מרים הייין באביא באבאי בן מורווי הייין מרדכי עמרני בן רבקה הייין שבתאי מוסאי בן נהיית הייין משה משה בן סרווי הייין לדידה רוקח בת מנטנה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

שבת שלום ומבדרך

ל"פיה יוסף אהרני

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרני בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נעימה שלום-זדה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ז"ל מרים נסימי בת זליכה ז"ל שרה כנפי בת יוכבד ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דודי בת זליכה ורחמים ז"ל רוזי-לירי בת יעל ויוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה ונתן ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו



שאלה: האם מותר לפרק בשבת חלונות הזזה, כדי שהבית יהיה יותר מאוורר?

תשובה: הרמב"ם (פ"י הלכה יד) כתב: "המחזיר בשבת דלת וכו', הרי זה תולדת בונה". כלומר, כשם שיש איסור לבנות באבנים בשבת, כך אסור להרכיב דלת בשבת. וכן אסור לפרק את הדלת. וכן הדין לגבי חלונות. וכך פסק גם מרן בשלחן ערוך (סימן שח ס"ט). ואמנם יש אומרים שאין בזה איסור ממש מן התורה, אלא רק איסור מדרבנן. והגאון החזון איש כתב, שכאשר הדלת או החלון מונחים בצורה רפויה, יש מקום להקל בפירוק או החזרת דלת או חלון כזה בשבת. אבל למעשה מרן זצ"ל כתב שאין להקל בדבר, שיש כאן חשש איסור תורה, ובפרט בחלונות שמורכבים בחוזקה, וקצת קשה לפרק אותן. ורק אם יש צורך בדבר, כגון במקום שסועדים שם בשבת וחם מאד, אפשר לומר לגוי שהוא יפרק את החלונות. וכן פסק הגאון הראשון לציון בספר ילקוט יוסף (סימן שז). והביא דבריו להלכה מרן רבינו זצ"ל בחזון עובדיה (ח"ה עמוד רפ).

שאלה: האם מותר לי לעצום עיניים באוטובוס, וכך לא אראה כאשר יכנס אדם זקן ולא אצטרך לעמוד מפניו?

תשובה: נאמר בתורה (ויקרא יט): "מפני שיבה תקום וְהִדַּרְתָּ פְּנֵי זֶקֶן וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי ה'". ופירשו רבותינו במסכת קידושין (דף לב) "שיבה" זה שהוא זקן בשנים, "זקן" זה שקנה חכמה. ובגמרא (דף לג.) אמרו, שמי שעוצם עיניו כדי שיחשבו שלא ראה את הזקן, הרי זה רשע. ושאלו בגמרא, האם מותר לעצום עיניו לפני שיגיע אדם זקן, כדי שלא להתחייב בכלל לעמוד מפניו? תלמוד לומר "תקום ויראת". ופירש רש"י, יש לך לירא מהבורא היודע מחשבותיך שאתה מבקש להפטור ממצוותו. וכן פסקו הפוסקים, וזו לשון מרן השלחן ערוך (סימן רמד סעיף ג), "אסור להעצים עיניו ממנו קודם שיגיע לתוך ארבע אמותיו כדי שלא יצטרך לקום מפניו".

שאלה: רחוב שקרוי על שם רב, כמו רחוב שנקרא על שם רבי עקיבא, האם מותר לקרוא לו "רחוב עקיבא"?

תשובה: אסור לאדם להזכיר את שם רבו, או תלמיד חכם, בשמו הפרטי ללא תוספת תואר "הרב". ולכן אנו מקפידים לקרוא לרבותינו תמיד בתוספת תואר כבוד לפני השם הפרטי. ולגבי רחוב, נראה שאם יש צד זלזול בקריאת הרחוב ללא תואר הרב, באופן שצורם לאוזן, כמו רחוב רבי עקיבא, הרי שאסור לקרוא לרחוב ללא תוספת תואר "רבי". ובמקרה שאין שם זלזול בשמו של הרב, והרחוב רק נקרא על שמו, אין בזה איסור מצד הדין. ולכן רחוב שנקרא על שם רב עם שם משפחתו, כמו רחוב "רבי שמעון אגסי", שרגילים לקרוא לו רחוב אגסי, אין איסור בדבר, וכמו שאנו קוראים לספרים שנקראים על שם המחבר, בלא תוספת "הרב". ולמשל ספר "חזון עובדיה", שאינו נקרא ספר "חזון רבי עובדיה", משום שכאן הזכרת השם היא רק זכר לשם המחבר, ואין כאן שום זלזול מובא, שמשפחה אחת היתה בירושלים והיו בניה מתים בני שמונה עשרה שנה, אמר להם רבן יוחנן בן זכאי, אולי אתם ממשפחתו של עלי הכהן? לכן לכו ועיסקו בתורה כדי שתאריכו ימים! ושמעו בקולו ועסקו בתורה וחיו. "והיו קוראים להם משפחת יוחנן על שמו". ומשמע שבמקרה שאין זלזול בהזכרת השם, מותר לקרוא למשפחה על שם רב גדול אף בלא תוספת תואר כבוד.

מכל מלמד השכלתי

מי נפטר קודם האימא או האבא?

שאלת השאלות:

במה זוכות נשים להאריך ימים? האם לאימא של כהן גדול יש אריכות ימים גדולה יותר מזו שהיא אימא של כהן הדיוט?

בביאור הדברים נתבונן בשאלה מעניינת:

שואל הספר אזנים לתורה:

כשהתורה מדברת על פרידה של כהן הדיוט, מהמשפחה שלו, מביאה התורה קודם כל את האימא ורק אחרי זה את האבא.

"כִּי אִם לְשִׁאֲרוֹ תִּקְרָב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבָתוֹ וּלְאָחִיו" – קודם כל מוזכרת האימא.

לעומת זאת, שהתורה אוסרת על כהן גדול, להיטמא לקרובים שלו, הראשון שהתורה מזכירה, זה האבא, שנאמר: "וְעַל כָּל נִפְשֵׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא" – קודם כל מזכירים את האבא ורק אחר כך, את האימא.

אם כן מדוע בכהן הדיוט, מזכירים קודם כל את האימא, ובכהן גדול מזכירים קודם כל את האבא?

משיב האזנים לתורה:

כי כאשר התורה אוסרת לכהן גדול להיטמא, והתירה לכהן להיטמא לשבעת הקרובים, התירה יותר לאימא מאשר לאבא, משום שעובר דרך אמו ושם הוא גדל...

אבל כאשר התורה עוסקת באיסור של כהן גדול לצאת מן המקדש, אפילו לא לשעה קלה, כדי ללוות את הוריו לקבורה, מקדימה התורה את אביו, שהרי הוא זה שהנחילו את כתר הכהונה, והוא זה שלימדו תורה, ואפילו עליו אמרה תורה: "וימן המקדש לא יצא".

מוסיף הרב רוזנבלום תשובה נוספת:

האבן עזרא, מסביר שבכהן הדיוט, התורה מקדימה את האימא לפני האבא - כיוון שהזכר חי יותר מן הנקבה, ברוב המקרים.

אם כך, נשאל: מדוע באימהות של הכוהנים הגדולים, מת האבא לפני האימא?

אמנם האבן עזרא לא כותב את זה, אך התשובה פשוטה מאוד:

משנה במסכת מכות פרק ב, משנה ו' אומרת: אמותיהן של כהנים מספקות להן מִחֵה וּכְסוּת, כְּדִי שֶׁלֹא יִתְפַּלְלוּ עַל בְּנֵיהֶם שְׁמִימוֹתוֹ - האימהות של הכוהנים הגדולים היו מספקות לתושבי עיר הנידחת מים ומוזון ובגדים וממתקים כדי שלא יתפללו (אלו שגלו על רצח בשגה), שהכהן הגדול ימות והם יצאו לחופשי, כפי שהתורה מצווה עד מות הכהן הגדול.

היות והם מביאות להם ממתקים, אז הם זוכות לאריכות חיים.

לפנינו סיפור מרגש עד דמעות שאותו סיפר רבה של ירמת אלחנני הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א. יש בו כדי ללמדנו מסר חשוב ביותר על כוחה של תפילה פשוטה הבוקעת מעומק לב טהור, תפילה שעוצמתה האדירה עשויה לשנות את סדרי הטבע ולחולל מהפכה, גם בעת שנראה כי כלו כל הקיצים. **היה זה בסיומו של אחד מהשיעורים הרבים שנוהג הגר"י זילברשטיין שליט"א למסור מעת לעת לפני ציבור גדול של רופאים בנושאי רפואה והלכה.** ביציאה מבית המדרש שבו נמסר השיעור, הבחין הרב ברופא דתי בכיר הממתין לו מחוץ לפתח בית המדרש. סבר פניו של הרופא הראה על סערת רגשות שבה הוא נתון, ובידיו הוא אחז שקית מסתורית. "דוקטור, רצית לומר לי משהו?" התעניין הרב, ובמקום תשובה הכניס הרופא את ידו לשקית והוציא ממנה סידור, 'סידור תפילה לתלמידים', כזה שילדי תלמודי התורה רגילים להתפלל מתוכו.

"מה מיוחד בסידור הזה?" השתומם הרב, "מדוע הוא גורם לך להתרגשות רבה כל כך?" "סידור זה שינד לבני הקטן", הסביר הרופא, ומיד המשיך בסיפורו: "נישאתי לפני כחמש עשרה שנים. לאחר שחלפו כמה שנים מנישואיי וטרם זכיתי להיפקד, התחלנו לדרוש ברופאים. לצערנו הרב, הללו לא היו זקוקים לזמן רב כדי לתת את אבחנתם; כל הרופאים שפנינו אליהם נאלצו להשיב את פנינו ריקם ולהסביר לנו כי על פי הרפואה, בדרך הטבע אין סיכוי שנוכה להביא ילדים לעולם. בתחילה ניסינו להיאבק ברוע הגזירה. ניסינו לפנות לרופאים בכירים יותר, עברנו בדיקות וטיפולים, אולם גם לאחר כל המאמצים התאכזבנו מההבנה שהמצב לא השתנה בכהוא זה. סיכוינו להביא ילדים לעולם שאפו לאפס. רק לאחר שהשלמנו עם מצבנו פנינו להגיש בקשה לאימוץ ילד. גם כדי לזכות לכך היה עלינו לעבור דרך לא קלה, אשר בסופה קיבלנו לאימוץ תינוק קטן וחמוד אשר הציף את ביתנו ברוח חיים ובאושר. במהלך השנים שחלפו מאז, השקענו בילד את כל מאמצינו כביכול היה בנו הביולוגי. לא חסכנו כל השתדלות ומאמץ כדי להעניק לו בכל תחום את הטוב ביותר. בהגיע הילד לכיתה א' החלטנו לשולחו לתלמוד תורה, וכבר בימים הראשונים הבנו שבחרנו את הבחירה הנכונה ביותר. הילד שמח ללכת בכל יום לתלמוד תורה ולחזור ממנו כשהוא גדוש במטען רוחני חיובי, ואף אנו התחזקנו בזכותו. חודשים מספר לאחר כניסתו של הילד לתלמוד התורה נערכה לילדי כיתה א' 'מסיבת סידור' ברוב פאר והדר. התרגשנו ושמתנו מאוד עם ילדנו המאומץ, וחווינו אתו יחד את החזרות וההכנות. סוף סוף הגיע היום הגדול. המסיבה הייתה נפלאה ומרוממת, ועם סיומה קיבל כל ילד סידור תפילה מהודר. כאשר שבנו לביתנו, שמת לי לב שהילד נתון בסערת רגשות בלתי רגילה. עיניו שזהרו באור בלתי רגיל ופניו שקרנו באושר עילאי, העידו על ההתרגשות הגדולה המתחוללת בקרבו. הוא חיבק את

הסידור אל ליבו ולא הסכים להרפות ממנו גם לאחר שעה ארוכה. הדבר היה לפלא בעיניי; אמנם 'מסיבת סידור', אך עד כדי כך...? התיישבתי אפוא לצידו וניסיתי לברר מפיו את סיבת התרגשותו המיוחדת. 'ילדי היקר', פנית אליו, 'מפני מה אתה מרוגש כל כך?' שאלתי. הוא הביט בי בחוסר הבנה; 'מה השאלה', השיב לי בתמיחה, 'הרי היום סוף סוף זכיתי לקבל סידור'. ורק בגלל זה אתה כל כך נרגש ונסער? המשכתי לברר. והילד, שבטוח עד עצם היום הזה שאני הוא אביו הביולוגי, השיב לי כשעיניו מוצפות בדמעות: 'אבא, הכינד לא אתרגשתי! סוף כל סוף יש לי סידור משלי. ברוך ה' למדתי ואני יודע להתפלל. עכשיו אוכל לבקש מריבוננו של עולם שיתן לי אה: אתה יודע שאני לא רוצה להישאר בן יחיד. מהיום לא אפסיק להתפלל ולהתחנך - אנא, ריבוננו של עולם, ברחמיך הרבים, שלח לי אה קטן וחמוד. ריחמתי עליו כל כך, מול רצונו הטהור כל כך של הילד הצדיק והתמים לא יכולתי להישאר שווה נפש. ליבי נחמץ בקרבי על כך שאינני יכול לגלות לו את העובדה הפשוטה, כי אין כמעט כל סיכוי רפואי שתקוותו תתגשם ושנוכל להביא לעולם ילד שיהיה אחיו". בנקודה זו הפסיק הרופא את סיפורו, קולו השתנק והוא התקשה לכלוא את דמעותיו. אך בקושי הצליח לסיים את דבריו: "כבוד הרב, מאז אותה מסיבת סידור חלפו למעלה מתשעה חודשים. כעת אני יכול לבשר לרב שהיום בבוקר זכינו בסייעתא דשמיא להכניס את בנו היקר שנולד לנו לאחר כחמש עשרה שנות עקרות, בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום. גם לאחר שנראה היה כי אפסה כל תקווה, מסתבר כי תפילתו של הילד הקטן שנאמרה בתמימות ומתוך לב טהור, פעלה את פעולתה והחישה את הישועה מעל לדרך הטבע". (יופריו מתוק!)

"קיום מצווה לשם שמים"

התורה מצווה בפרשתנו: "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" מחבב היה רבי הגאון אליהו מווילנא מצווה זו של ארבעת המינים. מדי שנה באים היו לביתו סוחרי ווילנא ומביאים לפניו ממבחר אתרוגיהם והגאון היה בוחר בעבורו את זה הנראה לו היפה ביותר. פעם אחת הביא אחד הסוחרים לפני הגאון אתרוג מהודר ביופיו. שמח הגאון באתרוג וביקש לשלם עבורו את מלא מחירו. "איני מבקש ממון עבור האתרוג", אמר הסוחר, "מבקש אני את שכר מצוות ארבעת המינים שיקיים רבינו בחג זה..." "מסכים אני לתנאי זה" - השיב הגאון - "אני אקח את האתרוג ולך יהיה שכר המצווה שאקיים באתרוג זה". באותה שנה ראו באי ביתו כי הגאון שמח שמחה גדולה יתירה באתרוגו המהודר. לתמיחתם הסכים הגאון לבאר: כל ימי משתוקק אני לקיים את מאמצי חז"ל: "הווי משמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס" אדם צריך לעבוד את ה' ללא קבלת כל שכר על מעשיו אולם תמיד יש לאדם את שכר המצווה שקיים... השנה באה הזדמנות לידי שמקיים אני מצווה ואין אני מקבל את שכרה. אשרי שזכית לכך! על כך שמח אני שמחה גדולה (וקראת לשבת עונג)